

ГОЛОДОМОР ОЧИМА ПИСЬМЕННИКІВ

Бібліотека ВСП "Рожищенський фаховий
коледж ЛНУВМБ імені С.З.Гжицького"

**ВІРТУАЛЬНА ВИСТАВКА
ЛІТЕРАТУРНИХ ТВОРІВ
УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ
ПРО ГОЛОДОМОР В УКРАЇНІ**

✓ Паперовий варіант книг можна отримати у
бібліотеці коледжу.

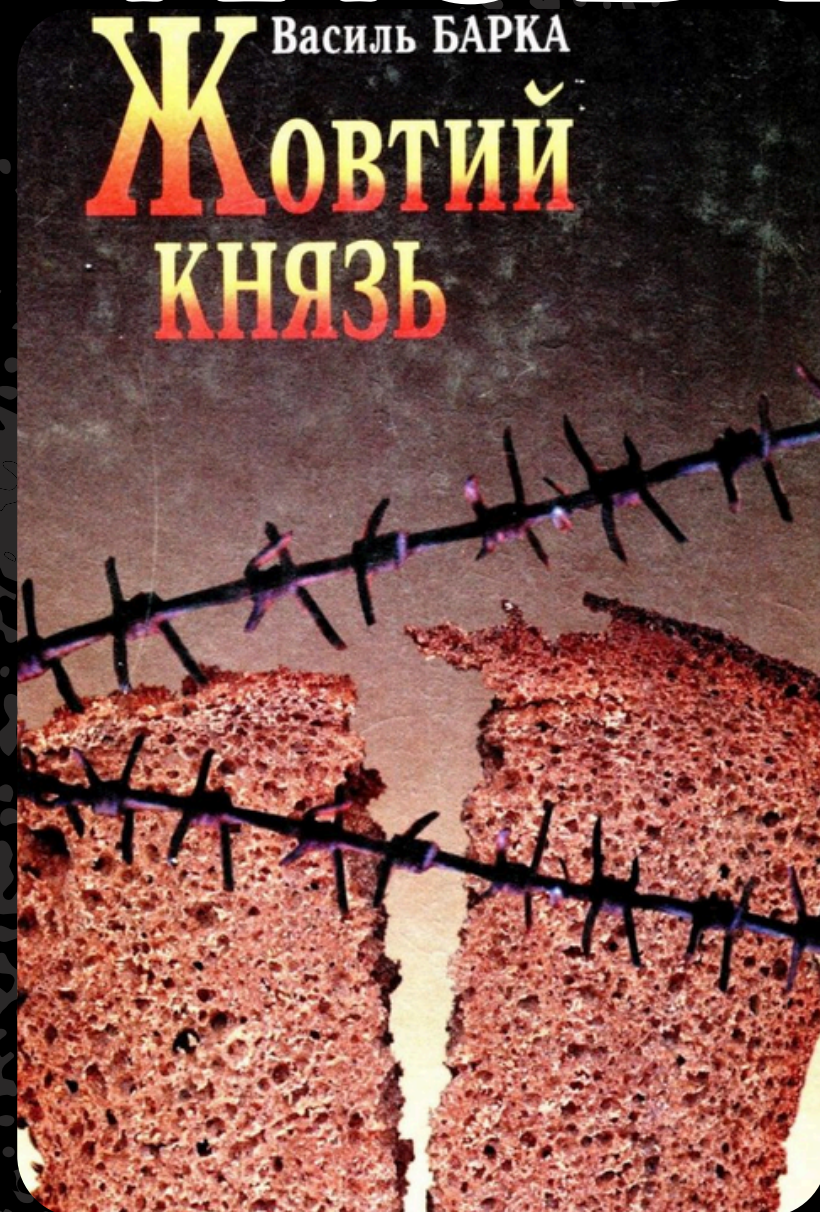
Улас Самчук МАРІЯ

В центрі сюжету — жахлива картина голодомору та трагедія трудівників-хліборобів, насильницька колективізація та так зване «розкуркулення» справжніх господарів землі. Помираючи голодною смертю, Марія пропускає через свою свідомість усе своє страдницьке життя. Письменник зосереджує увагу на аморальних діяннях більшовицьких опричників у ту трагічну пору та аналізує витоки того Апокаліпсису.

Перший художній твір в українській і світовій літературі на тему Голодомору. В основі книги — власний досвід письменника та свідчення очевидців трагедії.

Василь Барка ЖОВТИЙ КНЯЗЬ

У романі відтворюється картину фізичного винищення сім'ї Мирона Катранника на Слобожанщині. На очах батьків помирають діти Микола та Оленка. У пошуках харчів серед чужих людей гинуть Мирон і Дарія. Вижив лише найменший Андрійко, щоб зберегти усе у пам'яті. Через весь твір проходить символічний образ Жовтого князя — голоду, який несе людям страждання і смерть.

У своєму творі автор відобразив власні спогади про страшне лихо, а також точні свідчення очевидців Голодомору, зокрема рідного брата та родини.

Микола Хвильовий ГОЛОД

Обгризли дерева за повіткою коні,
Гаряче дмуха вітер в степ,
Кублиться по шляхах і по оселях стогін —
Жах росте.

А сонце нагартовані язики гостре,
А сонце в рослину смертельні ножі,
Гинуть у тузі тремтячі роси,
Роспука біжить.

Мандрують на бездоріжжю халабуди,
За ними стежить журний рип,
А на горизонті в фіолетах закутий
Конає спечений грім.

Збентежено дивиться неосяжна блакить
І одцвітають блідоволосі дні,
За повіткою голодні собаки
Доїдають торішній гній.

Наталка Доляк ЧОРНА ДОШКА

Головний герой у снах бачить страшні видіння. Висушені голодом жінка і маленькі діти заглядають йому в обличчя скляними очима, безмовно благають про допомогу, простягають до нього руки... Лесю Терновому, прадіду головного героя, є що розповісти онукові про цих людей. Тому що він – один із них. Один із тих, хто пройшов пекло Голодомору 1930-х років і зумів вижити.

Роман про ту велику, страшну й голодну правду 1932-33 років. Виважена статечна мова, глибоке переосмислення трагічних подій - як оповідали їй ті, хто вижив, й підказувала власна генетична пам'ять, - і жодних закордонів, рідна Вінничина. Міцний моноліт, наче викарбуваний із каменю на обеліск, величне у своїй достовірності історичне полотно, з якого мовчки дивляться очі невинно закатованих

Павло Тичина ГОЛОД

Хоч би світало... – Мамо, хліба!
Підвівся батько: замовчи!
Коло вогню в вагоні збились
і мруть голодні втікачі.

І дим їм очі виїдає.
Мороз проходить аж в кістки.
А за вагоном крик і гомін,
обмін, торгівля і свистки.

В лахмітті, в скорбі, у болячках
зігнулась мати. В щось дитя
укутала, та все: ну, спати –
навік заснуло б ти... Життя!

Прийшли сюди, а голод з нами.
Й нема людей поміж людей.
Ти чув?.. недавно десь тут жінка
зварила двох своїх дітей...

Одскочив батько: божевільна!
Мовчи! мовчи! До чого це? –
Схопилась мати й закричала,
а батько плюнув їй в лице...

Світлана Талан РОЗКОЛОТЕ НЕБО

У романі показано події 1930-х років на прикладі одного села на Луганщині. Колективізація та голодомор розколює на два табори заможну та працьовиту родину Чорножукових. Але і в цих трагічних подіях знаходиться місце і для кохання, яке то виринає на перший план, то ховається за чорною, пекельною реальністю.

Микола Руденко ХРЕСТ

Більшовик Мирон, повернувшись до свого села, бачить, що на сто дворів залишився живим лише він один. Від голоду померли рідні, люба матінка. І Мирон прозріває.

Поема М. Руденка «Хрест» — твір, який увібрав у себе страшну фантазмагорію голоду в Україні 1932-1933 років. Твір піднісся до символічного звучання завдяки філософському осмисленню трагедії часу, трагедії народу і врешті-решт самого автора. Хрест Сина Господнього взяв на свої плечі більшовик Мирон. Носієм високого духу по Україні Христос. Обох їх стражі революції з НКВС поставили до стінки, а душі виморених голодом — навічно знищена Атлантида нашої духовності — квилять, пролітаючи над планетою...

Євген Гуцало СЛІОЗИ БОЖОЇ МАТЕРІ

У повістях «Голодомор», «Безголов'я», «Прокляття» автор змальовує картини людських страждань у важкі часи української історії. Грабар Карпо Гнилоквас за свою страшну роботу отримує півфунта хліба. Він звозить у одне місце своїх односельців, померлих від голоду. Часом на грабарку кладе іще напівживих, які до останнього свого місця на цій землі живими не доберуться. Павло Музика, Текля Куйбіда, Марко Груша, Андрій Синиця, Василь Гнойовий... Кожен із них по-своєму переживає голод. Хто стає мародером, хто убивцею, хто полишає цей світ з добром.

Юрій Клен ПРОКЛЯТІ РОКИ

У поемі «Прокляті роки»
зображено жахливу реальність
голодомору 1933 року, а саме
сваволю карально-репресивного
апарату, жертвами якого стали
понад три четверті українських
письменників.

ЮРІЙ КЛЕН

Прокляті роки

Олександр Олесь ГОЛОД

I

Проклятий, збуджений громами,
Підвівся, встав з землі
Й заскреготав голодними зубами
В гнилій, кривавій млі.

І він пішов, нестриманий, полями
До міст, до сіл, до хуторів,
Він нападав на все без тями —
І все без тями гриз і їв.

Він розривав бика руками,
Вівцю, як хліба шмат, ковтав,
Дітей малих з'їдав з кістками,
Не обминав дерев і трав.

Все з'їв. Тікати — не спаслися:
Догнав на горах, у лісах,
А тих, що в муках розп'ялися,
Він з'їв, голодний, на хрестах.

І враз самий лишився у пустелі,
Всміхнувся, зітхнув, на гору зліз
І написав огнем на скелі:
"Хліб, мир і воля — наш девіз".

Володимир Лис СТОЛІТТЯ ЯКОВА

Роман — своєрідний епос-біографія одного поліського українця, який за свій столітній вік пережив п'ять держав: Російську імперію, УНР, Польщу, гітлерівську Німеччину, сталінський СРСР. Доживши до держави Україна, він опинився перед лицем і родинної, і національної драми, яка була запрограмована катастрофами ХХ століття.

ПАМ'ЯТАЄМО

